

מ ד י נ ת י ש ר א ל
ה כ נ ס ת

פּוֹדֵטוֹקוּל מִס' 27 / ד

טִישִׁיבַת וְעֵדַת הַכֹּסְפִים
שֶׁהִתְקַיְיְמָה בַּיּוֹם ג', כ"ו כִּסְלוֹ תִשְׁט"ו - 21.12.54
שֶׁעַה 16.20

נֹכְחִים:

י. גורדי - היו"ד
ח. אריאב (באיחור)
א. ס. גניחובסקי
ש. דיין
א. הרצפלד
י. פורדר (באיחור)
ח. רובין
ז. שפר

מְזַמְנִים:

ד"ר לנדאו - מנהל מלווה אווה
מר ברגר - מסדר האוצר
מר קיטרון - מסדר הטמפטים
מר בזק - מזכיר הוועדה

סֵדֶר-הַיּוֹם:

1. תיקונים בתקנות הארנונה לפיצויי נזקי מלחמה (המסך הדיון);
2. בניני פאר ובנינים מסוכלים בירושלים;
3. פניית התאחדות בעלי-הגתים בכפר-סבא;
4. בקשות פטור לפי חוק מלווה-חובה (סעיפים 23 ו-57).

היו"ר י. גורדי:

פותח את הישיבה.

1. תקנות הארנונה לפיצויי נזקי מלחמה (תיקונים)

ד"ר לנדאו:

לשאלות שנשאלו הבוקר על-ידי חברי הוועדה: -

אשר להבטחת שר האוצר בקשר לתשלום לנפגעי גוף ונפש, בעיה זו נידונה הרבה. ההצעה כבר מוכנה, אך טרם ראינו את הסקורות מהם נוכל לשלם את הכספים. ישנה הסכמה להעביר את כל הטיפול במקרים אלה למוסד הביטוח הלאומי, בתנאים תקציביים מסויימים. בענין זה היו שתי הצעות: או להטיל זאת על הארנונה ולהטיל על כל הנישומים סכום נוסף - או להטיל אחוז אחד נוסף על כל משלמי מס-הכנסה. שתי הצעות אלו נידחו על-ידי שר האוצר, והוחלט שבשנה זאת, החל מה-1 לינואר, לפעילן את מוסדות הביטוח הלאומי גם לניזוקים מסוג זה. הטכומים ישלמו לפי כללי התשלומים לתאונות עבודה. החל מהשנה הבאה, כאשר נדע מהו הסכום שהוצא בשנה הראשונה, יוכנס סכום מתאים לתקציב.

ז. שפר:

האם צריך יהיה לעלות לסט כך את שיעור התשלום למוסד הביטוח?

ישיבת ועדת הכספים
21.12.54 (אחה"צ)

ד"ר לנדאן:

לא. בכל שנה יוכנס לתקציב הסכום הדרוש
לטלם את הכסף שהוצא בשנה הקודמת. דבר זה
יהווה תוספת לתקציב הסדינה, לא למוסד לביטוח. בענין זה סוכם כבר
בינינו ובין שרת העבודה, ומחכים להסכמתו של שר האוצר אשר איננו נמצא
כרגע בארץ.

ש. דיין:

כל אלו תכניות לעתיד. אולם מה היה עד עתה?

ד"ר לנדאן:

בדרך-כלל מצטל עד עתה כל הבעיות את
פתרון. בינתיים קיבלו האנשים סכומים זמניים.

ש. דיין:

בבית-סיקמה, למשל, קרה מקרה ונרצחו שני
אנשים במכונית-משא. האם קיבלו משפחותיהם
משהו?

ד"ר לנדאן:

אם הם חברי מוטב-עובדים - יקבלו ביטוח
לאומי מלא.

אשר לבעיית ערך הנכס שניזוק וכיצד משלמים
זאת: - בכל סוגי נכסים, פרט לבנין, מוטרים בעליהם הצהרות פסיכיים בשנה.
אם נגנב ממתיילב פרד ב-1 באפריל - מטלמים לו את הסכום שהיה ב-1 באפריל,
לפי סחיר שקבע משרד החקלאות. במסך שסה חדשים, מהצהרה אחת לשניה, אין
הבדלים רציניים ביותר במחיר.

אשר לבעיה של נזוה-יעקב: - אין זה ענין של
תשלום הארנונה. היתה זאת הענקה שלא שולמה כחוק. בענין זה בוצע מה שוועדת
הכספים החליטה ואין זה ענין להערכה מצד.

מה שנוגע לבעיות עקרוניות - הרי אין הן
צריכות לבוא במסגרת התקנות, אלא במסגרת החוק.

אשר לניסוחים הסונים שהוצעו הנוקד לתקנה
1(2): - בדקתי כיצד יופעל הדבר אם נקבל את ההצעה שהוצעה, והיועץ המשפטי
ניסח סעיף ברוח זו. מסתבר שלפי הנוסחה שהוצעה כאן, יקבל האיש פחות
משיקבל לפי הצעתנו. הכוונה היא לדבריו של חבר הכנסת לזו שלא הבין אם
כוונת הסעיף היא לתת לאדם שבגזו ניזוק ב-2 אחוז, פיצוי של 100% מערך הנכס
כולו, או את ערך הנזק.

היו"ר י. גורי:

האם מתוך דבריו אפשר להבין שאתה מקבל את
אמירתו של חבר הכנסת לזו? אם אדם, שביתו
ניזוק ב-30%, יבוא ויטען בפני השופט: אני תובע שישלמו לי סכום שאינו
עולה על 100% ערך הנכס כולו - האם עלול השופט לקבל את טענתו של האיש?

טרם קרה לנו מקרה כזה. ד"ר לנדאן:

מר קיטרון:

מוטב לא לתקן עכשיו, ולחכות עד שתבוא טענה
כזאת, ונראה מה יהיה פסק-הדין. אם יקבל
השופט את טענת התובע ויפסוק לשלם לו את ערך הנכס כולו - נשוב אז לתקן
את התקנה. ייתכן שאמנם תתקבל הטענה הזאת בבית-המשפט - אבל מוטב לחכות.

ז. שפר:

אם נגנב פרד, למשל, גם אם במשרד הכל הולך
בסדר, ואין סחבת, ובעל הפרד מקבל תוך
שלושה-ארבעה שבועות את מלוא התמורה, אולם העונה היא עונת הזריעה - גם
אז הוא יוצא מפי"ד. הבעיה איננה רק סחבת במשרד. אותם שלושה-ארבעה שבועות
שהאיש מפי"ד בעצם עונת הזריעה הם שבועות מכריעים בשבילו.

א. הרצפלד:

טענתי היא: אם אדם מקבל אפילו 75% מערך
הנכס שניזוק - צריכים 75 האחוזים להיות
באמת 75%. עד כמה שאני יודע מן הנסיון אין הדבר נמשך שלושה-ארבעה
שבועות, אלא חדשים רבים, ואז ישנה סכנה שהאחוז הטעשי יקבל האיש כפיצוי
יהיה קטן הרבה יותר.

ד"ר לנדאו:
היות ואני יודע כיצד מתנהלים העניינים עכשיו
למעשה - אני מוכן לקבל את הצעתו של חבר הכנסת
הרצפלד ולהכניס הוראה מפורטת שהעניין חייב להיגמר תוך 45 יום מיום שהאיש
מגיש תעודות של מסרד הבטחון. אין אני מתנגד להכניס הוראה זו אפילו
בתקנות.

מדוע אני מתנגד לתשלום מלא של הנזק, בשיעור
של 100%? - לדעתי ההוראה של 75% היא הוגנת מאד. מלבד הווקלאים בהתיישבות
מאורגנת, ישנם בארץ ווקלאים רבים שהם חדשים, וחסר להם עדיין החוש לסמירת
הרכוש. אם הם ידעו שיקבלו בכל מקרה את כל ערך הנכס בחזרה - יפקירו את
הרכוש, ויש לפעמים שהם אף עוזרים להברחתו. אם ידעו שרק 75% מהערך יקבלו
בחזרה באם יינזק רכושם - יסמרו עליו יותר טוב. דברים כאלה קורים אצלנו.
ותעודה מהמסטרה קל מאד לקבל. בא אדם למסטרה וטוען: גנבו את פרחי. המסטרה
מוציאה לו מיד תעודה שפלוגי נגנבה פרחו.

א. הרצפלד:
טענה זו משוללת יסוד. כי לא הכסף לבדו הוא הקובע
כאן. גם כשהכסף מונח בכר בכיס לא קל לאדם לקנות
פרה או פרד חדשים.

א. סטרופ:
כל מה שטענתי עד עתה לא שיכנע אותי שיש לעשות
הבדלה כזוית בתשלום הפיצויים לישוב ספר ולישוב
סאינו ישוב ספר. מדוע יש לשלם לאלה 60% ולא לה 75% או 100% אחרי שהנזק
כבר נגרם, הרי בשני המקרים נמצאים הניזוקים באותו מצב.

ז. ספר:
אין זה עניין רק של קבלת תשלום. בישוב פנימי אם
קורה נזק - הוא קורה פעם אחת במשך זמן רב,
הסובל סובל, ואחר-כך שב הכל לקדמותו. לא כן בישוב ספר. גם הנזק חוזר
ונישנה, עונות עבודה הולכות לאיבוד, האנשים נמצאים תמיד בטח ובכוונות,
וההפסד איננו כל-כך הפסד של נכס. על ההפסד המעשי הנגרם להם אין פיצויים.
צריך לתת להם, לפחות, פיצוי חלקי על-ידי תמורה מלאה לנכס שניזוק.

א. סטרופ:
כל זמן שהיחס הוא 60% לעומת 75% - אני מוכן
להסכים לכך. אבל הבדל שבין 60%-ל-100%, הוא
קצת גדול מדי.

ז. ספר:
בפיקסה שכתוב בה: "לא יעלה על חווי הנכס כפי
סנקבע בחוק", אם הכוונה היא לפי הערכה שנתיית
לצרכי וורקו - אולי מוטב להוסיף פיקסה שתפרט שהמדובר הוא רק בבניינים.

ד"ר לנדאו:
בחוק נאמר במפורש כיצד מעריכים כל סוג של נכס:
בניינים, ציוד ופרדסים. אדם מסלם ארנונה לפי
המחיר שהנכס עלה לו - ואילו את התשלום במקרה של נזק הוא מקבל לפי הערך
של הנכס בשוק.

הי"ר י. גורי:
ברצוני לחזור שוב לטעיף הקודם שהעיר עליו בנוקד
חבר הכנסת לוז. היועץ המספטי מסר לי כאן סתי
גירסות, האחת לפי התיקון המוצע, והשניה לפי הפירוש של חבר הכנסת לוז.
לדוגמא: - נכס מסויים סווינו 1,000 לירות. סווינו בשוק, לפני שניזוק, היה
2,000 לירות. קרה מה שקרה, וערכו של הנכס נפסד ב-1,500 לירות, והוא
סונה עתה רק 500 לירות, לפי מחיר השוק. לפי הגירסה הקיימת - כפי שפירש
אותה חבר הכנסת לוז - לא יוכל בעל הנכס לקבל לטעלה מ-1,000 לירות, כי
סווינו של הנכס בחוק הוא 1,000 לירות. אם מכניסים את התיקון, ואומרים
שהיות וניזוק ב-1,500 לירות, צריך בעל הנכס לקבל 75% מערכו של הנכס לפי
החוק - הרי הסכום הוא סונה.

התיקון המוצע בא להיטיב עם המדינה; התיקון
הנוסף - אילו היה מתקבל - היה מרע לאיש עוד יותר. לכן אני מציע לקבל
את התיקון בטעיף 1(2) כפי שהוצע על-ידי הד"ר לנדאו.

הוחלט: לקבל את התיקון המוצע ע"י סנהל הארנונה בטעיף 1(2).

א.ב.

ישיבת ועדת הכספים
21.12.54 (אחה"צ)

ד"ר לנדאו: בסעיף 2(א)(1) אני מציע לכתוב: "ישובי ספר חקלאיים". אחרת עלול עוד טיחהו לבוא ולטעון טגם ירוסלים, למשל, היא ישוב-ספר.

מר קיסרנו: בחוק כתוב בפירוש שטר האוצר יקבע מה זה ישוב-ספר. תהיה, אפוא, רשימה שתגדיר זאת בסדויק.

ד"ר לנדאו: על-כל-פנים, צריך, בסעיף זה להוסיף, אחרי המלים "ישוב ספר", את המלים: "נקודות חדשות שהוקמו תוך חמס שנים לפני יום הנזק".

אשר להצעה לשלם לישובים אלה 100% - אני מציע לא לקבל אותה עתה. התיקון האחרון הוכנס בסעיף זה לפני חדשים מעטים, ולא רצוי לסנות את החוק לעתים כל-כך קרובות. תרן לא תוכל לטאת בתשלום של 100%.

היו"ר י. גורני: זוהי בעיה הסחריפה והולכת מיום ליום, ולא תרד מעל סולחבנו עוד זמן רב. עלינו לדאוג לכך שישובי-הספר יקבלו את המגיע להם על חשבון אלה שצפויים פחות לפגיעה. באילו מטדים נראה הדבר הזה לאוצה מבחינת העומס שאנו מעמיסים על הארנובה?

ד"ר לנדאו: לא הייתי אומר שכרגע זוהי מעטה כבדה מנסוא. אך המחוקק אינו יכול לפתור בעיה של חלק אחד של האוכלוסיה ולא לפתור את בעייתו של החלק השני. ההבדל בין 50%-ו-75% הוא עוד טוב, אבל הבדל בין 50%-ל-100% הוא רב מדי. מאחר והתיקון האחרון בענין זה, המאפשר לישובי-ספר לקבל 75%, טרם הופעל בגלל הרשימות שלא נתקבלו ממסד הבטחון - אני מציע לחכות קצת.

א. טרופ: אני טוכן להציע הצעת-פשרה: בישובי-ספר יהיה המכסימום 85%; במקומות אחרים - 70%.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת המטסלה (75%) - א י ו
בעד ההצעה של 100% - 4

הוחלט: לקבל את התיקון, ולקבוע שישובי-ספר יקבלו 100% טערן הנזק. (סעיף 2(א)(2)).

ח. רובין: אני הצעתי הצעה נוספת: לא פחות מ-70%.

היו"ר י. גורני: זה טיותר. אם קובעים אחוז מכסימלי - אפשר לקבוע לעומתו אחוז מינימלי. אולם אם אומדים: 100%, הרי זה 100%, לא פחות ולא יותר.

אם טר האוצר לא יקבל את דעתה של הוועדה בענין זה וירצה לטוב ולדון בענין - נעסה זאת, ונטסע את הגיטות הטובות בענין זה.

מר קיסרנו: החוק אור, שהתקנות צריכות לקבוע את שיעור הנזק המינימלי, ואת שיעור הפיצויים המכסימלי. אין במטכות התקנות - כלומר הוועדה - לקבוע שיעור מוחלט, אלא רק מכסימום.

היו"ר י. גורני: יט עוד תיקון בסעיף 2(א)(2). (קורא את הסעיף).

הוחלט: לקבל את התיקון. בסעיף 2(א)(2).

א.ב.

ישיבת ועדת הכספים
21.12.54 (אחה"צ)

בסעיף 3(א) היתה הצעה של חבר הכנסת
רובין למחוק את הטלים "או להפחית",

היו"ר י. גורני:

בענין הסכומים של ועדת הערעורים.

אני חושב שאם קרה מקרה מסויים לפני שנה
או שנתיים, והתברר שהתביעה היתה צודקת -
צריך לפתוח את כל התיקים מחדש, ולא יזיק אם נשלם ריטרואקטיבית.

ד. דיין:

בחקיקת-מסנה אי-אפשר לתת תוקף ריטרואקטיבי,
אלא אם כן נאסר הדבר בפירוש בחוק.

מר קיטרנו:

הרחלט: לא לקבל את התיקון של חבר הכנסת רובין
בסעיף 3(א), ולהשאיר לוועדת הערעורים
את האפשרות גם להפחית בסכום הפיצויים.

2. בנייני-פאר וסבלול בירוסלים

(קורא מכתב ממרכז התאחדות בעלי-הבתים
בירוסלים). מאחר שהם כותבים שהגיעו להסכם
פלא עם מנהל סלווה-חובה בענין זה - אני חושב שעלינו לקבל את הרשימה
כפי שהיא.

היו"ר י. גורני:

הרחלט: לאסר את רשימת בנייני-הפאר והסבלול
בירוסלים, כפי שהוגשה.

3. פניית בעלי-הבתים בכפר-סבא

קורא את מכתב התאחדות בעלי-הבתים בכפר-
סבא).

היו"ר י. גורני:

האם לרעננה ניתנה הערכה כפריית?

ז. ספר:

לא.

ד"ר לנדאן:

ראש-הועצה בכפר-סבא ביקש ממני לעשות הכל
כדי להקל על בעלי-הבתים הללו.

היו"ר י. גורני:

במכתב התאחדות בעלי-הבתים בכפר-סבא
מפורטות מספר בעיות: בעיית המגדש עליו
עומד הבית; סחיר הבניה; האזור הכפרי. בקשר למגדש, הדוגמא שניתנה על-
ידם אינה נכונה. בקשר לחנויות - אפשר להגדיל את ההערכה אם המדובר הוא
ברחובות סמוכים. בכפר-סבא מסלמים תשלום רגיל.

ד"ר לנדאן:

אשר לבעיית סחיר הבניה: - סווינו של חדר
נחשב, בכל מקום שאינו ישוב חקלאי, לפי 550, 1250 ו-2400 - לפי גילו
של הבית, ואין הבדל אם המדובר הוא בכפר-סבא או בתל-אביב. הסיבה היא
שלא יכולנו לסייג זאת בפירוט רב יותר. לפי החוק נחשב אזור כפרי כל מקום
שעבורו מסלמים מס רכוש חקלאי. בכפר-סבא מסלמים מס רכוש עירוני. בענין זה
ההקלה היחידה שאפשר היה לעשות הייתה: להכריז שחלק מכפר-סבא הוא שכונת-
עוני, וזאת אי-אפשר היה לעשות כי כפר-סבא אינה שכונת-עוני. סום דבר אחר
לא נוכל לעשות, מאחר שאין לנו אחיזה חוקית. אשר לדוגמאות הקונקרטיים

א.ב.

ישיבת ועדת הכספים
21.12.54 (אחה"צ)

ה. רובין:

לא בדקתי את החוק באופן יסודי, אך במידה שבדקתי - נדמה לי שצדק הד"ר לנדאו. החוק קובע גבולות קבועים. עד כמה שסמעי מהאנשים, הבינותי שנגדם להם עוול בהערכת רכוש שערכו הממשי הוא בסוף בהרבה. חנות גדולה קצת למעלה מ-25 מטרים מרובעים נחשבת כשתי חנויות, ומה גם שחנות היא ממילא שני חדרים. הערכה של חנות כזאת היא, אפוא, לפחות 9600, וזה בשביל בעל חנות בינוני למדי בכפר-סבא. אין זה עומד בטוב יחס עם הערכות במקומות אחרים. גם ההכנסה מסך-דירה בכפר-סבא היא נמוכה מאד במקומות אחרים. טענתם היא, אפוא, טענה צודקת. יחד עם זאת אי-אפשר לטעון הפעם בגד האדמיניסטרציה, כי היא פעלה בהתאם לחוק. אולם הבעיה בעינר עומדת, ויש למצוא לה פתרון אפילו בדרך של שינוי החוק. אני הייתי מציע שינוי בחוק שיאפשר לאדמיניסטרציה להוריד מהערכה.

א. טטופ:

אי-אפשר להגיד בטוב פנים שכפר-סבא הינה עיר.

היו"ר י. גורי:

אני הייתי מציע שנקבל סקר על חלוקת הארץ לאזורים עירוניים וכפריים. אם אנו באים לתקן כאן חוק - התיקון יחול על כל המקומות שהם במצבה של כפר-סבא, והיה רצוי שנקבל מוטג במה המדובר. בעוד זמן-מה עומדים להביא בפנינו תיקונים בחוק מלווה-חובה. אז תהיה גם הזדמנות להכניס תיקון ברוח זו, אין כל אפשרות לקבל החלטה בנוגע לכפר-סבא בנפרד.

ד"ר לנדאו:

להצעתו של חבר הכנסת רובין בדבר מתן סמכות לאדמיניסטרציה - אסור לתת לה סמכות כזאת.

ז. שפר:

אני תומך בהצעת היו"ר לקבל סקר על המצב ועל מספר המקומות הנמצאים במצב בו נמצאת כפר-סבא מבחינה זו.

ד"ר לנדאו:

רציתי רק להבהיר נקודה אחת. בכל הישובים מסוג זה מסלמים כולם טכום פעוט, או שאינם מסלמים כלל. מי מסלם? מסלם זה שיש לו בית גדול בטובנה. התאחדות בעלי-הבתים בכפר-סבא מייצגת במקרה הנדון מספר מצומצם ביותר של בעלי-בתים גדולים במקום.

הרחלש: טנהל מלווה-חובה יביא לוועדה סקר על מספר המקומות שהם במצבה של כפר-סבא, וכן במה הם חייבים.

4. בקשות פטור לפי חוק מלווה-חובה

א. בקשות לפי סעיף 03

היו"ר י. גורי:

בענין זה ישנה בעיה מיוחדת של טוטב-זקנים שיש לו רכוש. (קודא את מכתבו של ד"ר לנדאו בנדון).

ד"ר לנדאו:

יו"ר הכנסת פנה בענין זה של טוטב זקנים שלרשותו 90 חדרים להטכרה: חנויות, סרתפים ומגורים, בקטר לאותו חלק של הרכוש הפעלתי את סעיף (ג). זהו ענין הצריך ללכת לבית-המספט, אבל מאחר ויו"ר הכנסת פנה - רציתי לוועדת הכספים תראה טוב את הענין. זהו רכוש המיועד להכנסה.

א. טטופ:

אני מכיר במקצת את המצב במוסד זה. אם אמנם ישנה הכנסה מאותם חדרים - הרי היא מנוצלת להאכלת הזקנים, כי גבאי המוסד מתלבטים מניין להאכיל את הזקנים. אם יקחו מלווה מן ההכנסה הזאת, פירושו של דבר שלוקחים את האוכל מצלחתם של הזקנים.

א.ב.

ישיבת ועדת הכספים
21.12.54 (אחה"צ)

לדעתי אסור לנו להיכנס לבדיקות סמוג זה,
כי אחרת אנו עלולים לפרוץ בחוק פירצה שתנפצל

ז. ספר:

לצרכים אחרים.

השאלה הזאת מתעוררת לא פעם. והוועדה

טר בזס:

החליטה לדון בה בעת

הדיונים בתיקונים לחוק. כאשר חולקה הוועדה את החוק ה... כוונתה היתה
בטעיף (ג) רק לארגונים ציבוריים. הוועדה לא חשבה אז על טעיף קטן (א) שסם
הסונה היתה לפטור סלא. אין זאת בעיה טפזיפית של מוסב זקנים, אלא בעיה
כללית.

אני מציע שהוועדה תקבל החלטה, שמאחר והתיקון
המוצע של חוק מלווה חובה יפתור את הבעיה

ד"ר לנדאו:

הזאת - לעת-עתה לא יגבו.

אם אין טעיף המאפשר זאת בטפורס - אינני חושב
שאפשר לעשות זאת. אפשר רק להגיד שהוועדה
טענה את הענין.

ח. רובין:

הוחלט: לפנות לסלסונות מלווה-חובה בהמלצה
להסרות את הגביה עד שיתוקן החוק.

לאסר את הרסימה המוצעת לאיסור.

אסר לרשימת הסופרות שאת בקשותיהם מציעה
המטלה לדחות - ביטחתי בפעם הקודמת לדחות
את ההחלטה בענין חברת "דסקו", ואני מבקש לדחות זאת הלאה למטך שבוע ימים.

י. פורדר:

אסר ל"מעון לעולים מהארצות האנגלו-סכסיות",
לי גרסה שחברות המטפלות בשיכון עולים צריכות להיות מאוחדות. מניין
יכולה חברה כזאת לסלס? אין לה רווחים - הונה הוא הבתים עצמם. למעון זה;
למטל, יסנו גרעון המתכסה על-ידי הסוכנות.

השאלה היא אם אפשר להכיר בחברה זאת כ"ארגון
ציבורי". אם תחליטו שאפשר - הם יקבלו, בהתאם

ד"ר לנדאו:

לבקשתם, פטור בטיעור של 2/3.

אני מסכים לעצם הענין, אבל אי-אפשר להגדיר
חברה כזאת כ"ארגון ציבורי" מבחינה חוקית.

ח. רובין:

לכן אני מציע לנהוג במקרה זה בהתאם לבקשתם, ולראות ענין זה בפיי-טראינו
את מוסב הזקנים.

סם החברה איננו קובע מאדמה. השאלה היא: למי
זה טייך, ומה עושים ברכוטי?

א. סטופ:

הוחלט: 1. לאסר פטור בטיעור של 2/3 ל"מעון
לעולים מארצות האנגלו-סכסיות"
ול"ירות-עם מיסודה של דסקו".

2. לדחות את הדיון בענין "חברה להתייבות
חקלאית ועירונית - דסקו" לתאריך מאוחר יותר.

יסנו כאן מכתב בענין "פיתוח". (קורא את
המכתב). גם הם מבקשים אותו דבר.

היו"ר י. גורדי:

הוחלט: לאסר פטור בטיעור של 2/3 לחברת "פיתוח".

א.ב.

ישיבת ועדת הכספים
21.12.54 (אחה"צ)

ד"ר לנדאו: אפי מציע לדחות את בקשותיהן של החברות בפיסקה 23 ו-25. מצנן הוא בדיוק כמצבה של קופת תגמולים ל עובדי ההסתדרות, ובענין זה הוחלט לדחות את הבקשה.

הוחלט: לדחות את הבקשות בפיסקות 23 ו-25.

לאשר פטור של 2/3 ל"מעוז לעולה".

לאשר פטור של 2/3 ל"כפר סבא, חברה לטיירות ציבוריים בע"מ".

ב. בקשות לפי סעיף 57

היו"ר י. גורי: קורא את הרשימה.

ד"ר לנדאו: בחוק מלווה חובה ניתנות שתי אפשרויות להכיר בניכוי חובות: או שזהו מוסד בנקאי לפי חוק הבנקאות, או מוסדות מאותם הכרה ועדת הכספים כמוסד בנקאי לצורך זה. משום כך אני מציע לדחות את רוב הבקשות של המוסדות הכלולים ברשימה.

ח. רובין: עמדתו של הד"ר לנדאו אינה נראית לי. אם על בית מסויים, טערכו 30 אלף לירות, רובצת מסכנתא של 20 אלף לירות - האם על בעל אותו בית לסלם מלווה חובה על כל 30 האלף?

ד"ר לנדאו: ההודאה הראשונה של החוק בענין זה אומרת שמנכים כל מסכנתא שניתנה על-ידי מוסד בנקאי. אם המסכנתא ניתנה על-ידי איש פרטי - הרי בעל הבניין מסלם על חסונו של בנותן המסכנתא, וטוריד שהמסכנתא את הסכום שסילם.

ח. אריאב: כאשר חוקקנו את החוק, הכוונה היתה שאם רובצת מסכנתא על זכס מחויים - לא צריך לקחת מלווה מהמסכנתא. לפי כוונה זו עלינו ללכת. אחר-כך נראה מה עם המוסד, אם נתן את הלואה במקרה או לא.

י. פורדר: הטענה היתה שמישהו יכול לדבר על חוב באופן פיקטיבי. לכן אמרנו: ישנם מקרים שיש הוכחות בולטות לחוב, למשל: אם הבתן את המסכנתא הוא בנק מוכר. לכן קנה-המידה צריך להיות אם המוסד הבתן את המסכנתא הוא מוסד רציני או לא. ב"עמידר", למשל, היו מקרים רבים של מסכנתאות. אבל בנו הרבה על אדמות של האפוסטרופוס או דעות הפיתוח. אם אי-אפשר לרסום מסכנתא, כי אין "סטלמנט". לא יכולה להיות הבדלה כזאת כלפי עולה. מי שיושב על אדמת הקרן-הקיימת מסוחרר אוטוטאטית.

ד"ר לנדאו: הבעיה האחרונה תמצא את פתרונה במיקובים לחוק שיבואו בקרוב. "עמידר" היא חברה מסכנתא. היא איננה מוסד בנקאי לפי המושגים של חוק זה. בזמן הדיון על החוק הזה נערך סקר על בעיית החובות, וראינו באיזו מידה הכרה בחובות באופן סיטוני תקטין את הטס. אם תאסרו זאת יבואו עוד חברות כאלו וידרשו הכרה.

היו"ר י. גורי: את סיום הדיון בענין זה נדחה לשבוע הבא.